

Dva datuma in eno ime. 18 milijonov želja za srečo in zadovoljstvo ob 67. rojstnem dnevu Maršala Jugoslavije Josipa Broza — Tita.

Burni dogodki, samoodpovedovanje, zapori, ječe in vojne so se vrstili od 25. maja 1892 do dneva, ko mu želimo, da bi nas vodil zdrav in zadovoljen skozi vse viharne in sončne dni še mnogo let.

Naj se številnim deželam, katere je obiskal naš Maršal pridružijo še nove v želji, da se bo jačal tabor neodvisnih in neopredeljenih dežel in, da bo istočasno grmenje in rožljanje s strani velikih vedno šibkejše. Plemenito je poslanstvo za mir toda nemalo krat težko, da ne rečem težje od borbe, kjer slabši podleže močnejšemu.

Veseli in zadovoljni zremo danes proti Beogradu, kjer utriplje srce velikega sina Jugoslavije. Naše želje so napisane in so izrečene. Milijone želja pa bo ostalo samo tiha, nikdar izgovorjena želja. Vseeno kako jo bo prejel naš voditelj, v štafetni palici ali v brzojavki, v navadnem pismu ali v časopisu — v našem kolektivu se spominjamo velikega praznika človeka, kateri je vse svoje življenje daroval narodu in mu kličemo

ŠE NA MNOGA LETA TOVARIS TITO!
S TEBOJ DO ZMAGE, S TEBOJ V SOCIALIZEM!

K rojstnemu dnevu našega Maršala

VSEBINA:

- J. Ukmar — Iz zasedanj Delavskega sveta
- I. Majhen — Opravili so izpite za izprašane gasilce
- S. Zagar — Človek v procesu industrijskega dela
- E. Rojc — Od Jarš do Subotice
- I. Sešek — Zgodovinski razvoj tiskanja na blago
- M. Skrinjarjeva — O kontracepciji
- O. Lipovšek — Obiskal sem našega telefonista
- F. Rebernik — Kako smo delali
- L. Podgoršek — Sah
- J. Strojani — O smučarjih
- V. Habjanova — Personalne spremembe
- I. Sešek — Skrivnostna slika

Opravili so izpite za izprašane gasilce

V počastitev 40. obletnice KPJ in SKOJ je naša industrijska gasilska četa organizirala tečaj za izprašane gasilce. Tečaj je zajemal snov, katero so tečajniki obdelali v 28 urah teoretičnega in praktičnega pouka.

Pohvale vredno je, da se je večina tečajnikov udeleževala gasilskih predavanj v prostem času. Prav posebej omenim tu članice naše ženske gasilske čete iz mokre predilnice, katere so žrtvovale za predavanjem izključno svoj prosti čas, ker bi sicer tečaja za nje ne mogli organizirati.

Po končanem tečaju, katerega so se udeležili tudi drugi člani našega društva, je 11 članov in 14 članic

Naša ind. gasilska četa

velika bencinska črpalka in restavracija. Zlasti Zagrebčani radi zahajajo sem.

Cesta se vije dalje ob vinorodnih gričih, nakar se nadaljuje preko Krškega polja, dalje preko Krke v globokem useku ob zadnjih obronkih Gorjancev do polj ob Savi. Povsod se vidijo njive, posejane z žitaricami. Na nekaterih so v zemlji še koruzni štori. Le prav malo jih je, ki so preorane za zimsko praho.

Pred Zagrebom so graditelji avtoceste zgradili velik most, ki se v lepem loku dviga nad Savo. Še nekaj kilometrov in že smo v Zagrebu. Sto in sto hišic, večjih in manjših, je zrastle v tem predmestju po vojni. Oko, vajeno reda in smisla, ki je opazovalo lepo avtocesto od Ljubljane do Zagreba, se tu zazre v nenačrtno zgrajene hišice. Imel sem vtis, da je v sosednji republiki več svobode kar se tiče gradnje hiš. Seveda so zgradili tod tudi celo vrsto blokov, ki s svojo smotno namestitvijo naredijo drugačen videz od prej omenjenega. Tudi vsa območja novih tovarn so zrastle po vojni. Povsod je viden napredek.

Najina pot je vodila dalje. Z avtom je Tine zavil na cesto Bratstva in enotnosti, ki veže Zagreb z našim glavnim mestom Beogradom. Vse vrste vozil drvi v obe smeri. Promet je velik.

Cesta je dvignjena od svoje okolice. Povsod ob strani so jarki, iz katerih so graditelji — mladina Jugoslavije, jemali material za gradnjo. V posameznih odsekih je cesta obdana z žico, da ne more govedo in drobnica na cesto.

Novi kilometri odpirajo nov svet. Hiše so ograjene z vrbovimi ogradami. Vse do Novske vodi cesta po pokrajini, ki je porasla s hrasti. Vsa cesta od Ljubljane do Beograda se smiselno umakne vsem naselijem tako, da ni ovir pri prometu.

V Novski je zopet postaja. Tokrat imam v mislih enako kakor v Otočcu. Vozila se lahko oskrbijo z gorivom, vozniki in izletniki pa s primerno jedajo in pijačo. Promet je velik.

uspešno opravilo izpit in prejelo tako naslov izprašani gasilec. Kandidati so polagali izpit pred komisijo, v kateri so bili poveljnik ObGZ Domžale tov. Habjan Vinko ter namestnik poveljnika ObGZ Domžale tov. Podpor Anton. Interese podjetja Induplati pa je zastopal tov. Panjan Franc. Predsednik komisije je bil tov. Habjan.

Kandidati so proti pričakovanju dobro opravili izpit, katerega je v tečaju pripravljaj in vodil tov. Majhen Ivan, poveljnik naše industrijske gasilske čete.

Po opravljenem izpitu so mladi gasilci položili svečano gasilsko prisego.

Zaključno je bilo podeljeno osmim članom našega društva posebno priznanje v obliki značk in diplom za njihovo 10-letno delovanje v naši gasilski četi.

Tovariš Pirc Franc, mojster v ključavničarski delavnici, je prejel pozlačeno značko in diplomo častnega člana gasilskega društva za svoje 30-letno delovanje v gasilskih enotah.

Številčno močno in teoretično dobro pripravljeno gasilsko enoto v podjetju podpira tudi uprava Induplati, katere je preteklo leto nabavila za gasilce novo prikolico za prevoz motorne brizgalne, 4 dihalne aparate in 8 komadov CO₂ aparatov za gašenje požarov na električnih napeljavah. Za člane je uprava nabavila tudi 25 garnitur delovnih oblek ter prav toliko čelad in ostalega pribora.

Naša dekleta in naši fantje, ki rokujejo s protipožarnimi rekviziti, so dobro opremljeni. Tudi njihovo znanje je vedno bolj popolno. Upajmo, da se o tem ne bomo nikdar prepričali, vemo pa, da so sposobni premagati vse težave, ki bi bile postavljene pred nje v primeru požara.

Na zemljo je padla noč. Obcestni kamni so opremljeni z odbojnimi stekli, ki se svetijo, če pade nanje luč z reflektorjev vozil. Človek dobi vtis, kakor da je ob vsej cesti nameščenih tisoče in tisoče svetilk. Pogled na tako razsvetljeno cesto je zelo lep.

V Slavonskem Brodu je moj sosed oskrbel vozilo z bencinom. Cele kolone motornih vozil so stale. Počivali so vozniki in motorji. Tudi tukaj dobiš vse, kar rabiš za vozilo in zase. Posebno znana je »pasul čorba«. To je jed, sestavljena iz fižola, suhega svinjskega mesa in hude paprike. Jed je okusna in kar je zelo važno, jed je vedno sveža. Saj ni čudno, ko pa gre ob tolišem prometu vse sproti v denar. In, kakor sem že omenil, jed je znana.

Ob polnoči sva zavila na stransko cesto, ki vodi v Vinkovce. Po enourni vožnji sva prispela na najin prvi cilj. Medtem ko si je šofer uredil ležišče v kabini avtomobila, sem sam najel sobo v hotelu. V hotelu so imeli ravno neko zabavo. Ob temperamentnih zvokih glasbe, katero so izvajali cigani, so se ljudje vrteli in zabavali. Manjkalo ni niti lepih pevačic, ki so (nekateri) tudi lepo pele. Zabava je nekoliko drugačna kakor pri nas, predvsem pa za izvajalce bolj donosna, saj napovedovalec pri vsakem komadu napove, komu je pesem ali komad namenjen. In več kdo plača, dalj igrajo, po starem pravilu — za malo denarja je malo muzike.

Naslednje jutro sem odšel v park, kjer sva parkirala avtomobil. Šofer me je že čakal. Ob osmi uri so prišli delavci in prevzeli nekaj usnja. S preostalim tovorom sva nadaljevala pot proti Beogradu. Kar se da hitro sva nato skončala najine ali bolje povedano Tinetove posle ter nadaljevala vožnjo. Tine se je pri tem pridno posluževal plinskega pedala. Za naju je bilo nad vse važno, da prispeva do glavnega mesta dopoldne, sicer izgubiva ves dan.

Na tem delu najine poti sem se prvič srečal s pravo slavonsko vasjo. Dalje prihodnjič

STROKOVNI KOTIČEK

ZGODOVINSKI RAZVOJ TISKANJA NA BLAGO

S tiskom na blago so se bavili že Egipčani v starem veku, kot je to opisoval rimski kronik Piwus Gaius Secundus. Preko Italije se je umetnost tiskanja razširila po ostali Evropi. S tiskanjem so se največ bavili po samostanih, kjer so tiskali mašniške obleke in cerkvene tkanine. V Indiji je bila že v davnih časih ta umetnost na zavidljivi višini. S kolonizacijo Indije pa se je ta umetnost prenesla še v ostale dele Evrope. Prvi graviran valj za tiskanje je iznašel Škot Bell že v 17. stol. V kratkem času je ta stroj tako izpopolnil, da so lahko tiskali s 6 različnimi barvami. Izbira barv je bila takrat še precej omejena. Šele nagli razvoj organske kemije v 19. stol. je omogočil hiter razvoj koloristike in s tem tudi tiskanja.

TISK Z OREMAZIN BARVILI

V primerjavi z OREMA - barvili, OREMAZIN - barvila predstavljajo velik napredek, kar se tiče samega postopka, obstojnosti in še nekaterih drugih lastnosti. Ta barvila so izdelana kot pigmenti po principu olja v vodi. Na tkanino se vežejo s posebnim vezilom. OREMAZIN - barvila se uporabljajo za tisk

na tkanine iz vseh vrst materialov. Uporabljajo se lahko v filmskem tisku, rolo tisku, kot tudi za prskanje na tkanino s pomočjo kompresorja. Prednost pri delu s temi barvili je še v tem, da se lahko regulira hitrost sušenja s pomočjo posebne vrste bencina. Najboljše se tiska OREMAZIN - barvila samostojno, lahko pa se tudi kombinirajo z drugimi vrstami barvil. V prodajo prihajajo v obliki paste, ki se po potrebi razredči, poleg dodatka fiksirja in katalizatorja.

ZAŠČITA PROTI RADIOAKTIVNOSTI!

Tekstilne strokovnjake zanima, če je mogoče s tekstilnim materialom zaščititi človeka pred radioaktivnim sevanjem.

Odgovor se glasi, da ni nobenih velikih izgledov, da bi tkanina, obdelana kakorkoli, lahko zaščitila pred radioaktivnimi žarki. Eventualno se lahko prepreči samo vpliv radioaktivnega prahu. Od vseh teh vrst žarkov: alfa, beta, gama, so žarki gama najbolj nevarni. Da bi bila zaščita vsaj 50 %, je potrebna plast svinca, debela 2 cm. Tekstilni material tu nič ne pomaga. Mogoča je edino še zaščita od vročine, ki je, kot vemo, vedno spremljevalec radioaktivnega sevanja.

Kontracepcija

(Nadaljevanje — piše M. Škrinjarjeva)

Vsi želimo, da bi imela naša država čim več zdravih in srečnih državljanov. Rodnost je pri nas velika. Če otroka spravimo na svet, mu moramo nuditi hrano, obleko, zdravo okolje in veliko ljubezni, ker drugače propade. Žena, ki rodi kar naprej in brez nehanja, je zaradi stalnih nosečnosti, porodov, dojenja in nege otrok poleg vsega drugega oslabela. Otopela je za vse. Zaradi brezsmotnih in brezuspešnih nosečnosti in porodov, ki ji nalagajo le nove težave in trpljenje, je zgarana in stalno utrujena. Otrokom ne more nuditi tiste nege in ljubezni, ki jo potrebujejo. Pri njej že v nosečnosti ni tistega velikega veselja, pričakovanja kot pri zaželeni nosečnosti. Ker ji otroci niso dragoceni, jih neguje in vzgaja bolj površno. Enak odnos do otrok imajo tudi drugi družinski člani. Če bi živela zakonca bolj razumno, bi lahko z veliko manjšim naporom vzgojila sebi zaželjene otroke.

Kontracepcijo lahko izvajamo na zelo različne načine.

Kako pride do zanositve?

V modniku dozore semenčice, v jajčniku pa jajčeca. Semenčica oplodi jajčeca praviloma v jajcevodu. Oplodeno jajce nato počasi potuje skozi jajcevod in se razvija. Ko dospe v maternico, je toliko razvito, da se ugnezdi v maternični sluznici, ki je takrat lepo pripravljena. Potem se jajce razvija v plod. Če vse to dogajanje na katerem koli mestu prekinemo, žena ne zanosi — torej izvajamo kontracepcijo. Postopkov in sredstev je veliko, vendar dobrih in zanesljivih malo.

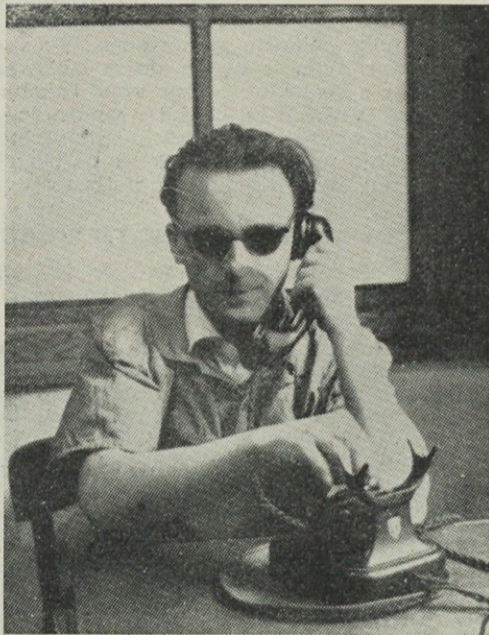
Semenčicem lahko preprečimo dostop do jajčeca s prekinjenim spolnim občevanjem, s kondomom, z diafragmo, z različnimi mazili, ki ohrome semenčice in zalepijo maternično ustje itd.

Najmodernejše sredstvo in najbolj dovršeno kot se to običajno misli, je uporaba diafragme hkrati s posebnim kontracepcijskim mazilom. Sredstvo je praktično in zanesljivo, če ga pravilno in vestno uporabljamo.

Diafragma je prepona iz fine gume. Skoraj za dlan velik, okrogel kos gume je ohlapno razpet preko obroča. Obroč je napravljen iz močnega jeklenega peresa, podobnega peresa kot je v budilkah. Naloga diafragme je, da razdeli nožnico v dva dela. Diafragma je po velikosti več. Vsaka žena dobi diafragmo po meri. Premer najmanjše diafragme, ki je v serijski izdelavi je 47,5 mm. Premer vsake naslednje je za dva in pol mm večji. Največja diafragma ima premer 105 mm. Žena ne uporablja vse življenje iste diafragme — iste velikosti. Po porodu, operaciji in prenehanju dojenja je navadno potrebno menjati velikosti diafragme. Pri premajhni ali preveliki diafragmi zaščita ni dobra in žena zanosi. Pravo velikost izbire zdravnik. Diafragma leži tako, da poševno deli nožnico. Spredaj se opira na sramno kost, zadaj v zadnji nožnični bok. Ko žena po določeni vaji in navodilih sama samostojno začne vlagati diafragmo, mora po enem tednu na kontrolo, tako kot si je diafragmo vlagala doma. Če kontrolni pregled pokaže, da je diafragma vložena popolnoma pravilno, prične žena računati z zaščito, ki jo nudi diafragma. Nato prihaja na pregled vsakih 3 do 6 mesecev.

Diafragma mora po občevanju ostati v nožnici najmanj 8 do 10 ur. Pri ponovnem občevanju, preden poteče 8 do 10 ur od predhodnega občevanja, ne smemo odstraniti diafragme ali jo premakniti, temveč vložimo globoko v nožnico pol do eno žličko maže. Diafragmo odstranimo po preteku 8 do 10 ur od zadnjega občevanja. Več kot 10 do 12 ur po možnosti ne pustimo diafragme v nožnici. Ako ima diafragma pravilno velikost in je pravilno vložena, ne dela nobenih težav. Žena je niti ne občuti. Ni škodljiva, ne ovira pri hoji, sedenju niti športu. Moški diafragme niti ne opazi. Tudi žena se je ne zaveda in ne moti občevanja. Diafragmo naj vedno vloga žena in ne mož. Izkazalo se je, da so pri tem žene veliko bolj natančne, ker so bolj prizadete od moža, če pride do nezaželjene zanositve.

Obiskal sem našega telefonista

Tov. Mrvar na centrali 923-309

15. novembra preteklega leta je nastopil službo telefonista v našem podjetju tovariš Mrvar Stefan. Dolgo tega je vprašanje telefonista v našem podjetju vprašanje, ki doslej ni bilo zadovoljivo rešeno že vrsto let — odkar je odšla teta Ana. Ljudje so prišli in šli. Nekateri so bili v telefonski centrali na dopustu, drugi so uporabili to delovno mesto kot odskočno desko »za naprej«, vsak je imel pač kaj za bregom. Mnogim je bila služba telefonista tudi prenaporna, v kar lahko verjamemo če vemo, da dela danes tovariš Mrvar poleg običajnega posla s telefonom še košare za steklenice-balone. In pri vsem tem ne vidi, — je slep. Res, mnogi ne vedo kaj bi delali, da bi jih okolica opazila. Mnogi so pri tem prepričani, da so zanimivi, čeprav jih svet zaradi njihove nemirnosti ne opazi. Temperamenti so različni in želje tudi. Žal se prvo ne da spremeniti, drugo pa z dobro voljo prizadetega vedno. Kadar pa volje ni, tedaj zdrav človek tudi za telefonista več ne odgovarja in ga mora nadomestiti — invalid.

Kako vam je kaj vseč novi tarifni pravilnik in vaša postavka, sem pobaral tovariša Stefana.

Ja kaj bi rekel. Preveč mi nikakor ni vseč. Prejemki telefonistov-invalidov v drugih kolektivih so višji, kakor pa predvidoma moj. Toda, s pletenjem košar mi je dana možnost, da zaslužim še kakšen dinar poleg rednega osebnega dohodka in s tem sem zadovoljen. Zadovoljna pa bo tudi uprava v Induplati, ki je naročnik za moje košare.

Stefan, zakaj ste pa odšli iz prejšnje službe in prišli k nam, sem nadalje spraševal telefonista. Ja, to je težka stvar. 20 mesecev sem bil zaposlen v podjetju TITAN v Kamniku, še prej pa v pletarni v Ljubljani. Pri TITANU sem postal verjetno nezaželen, ker sem zaprosil za stanovanje. Tudi normo so mi tam dali, enako normo tistega, ki je zdrav in vidi kaj dela. Rad delam, težko pa mi je, če me zafrkavajo. Zato sem šel in tu sem. Rad poudarim, da sem rad v Induplati in, da se v novem okolju res dobro počutim.

Ste se telefonske službe posebej učili? Kako si pomagata, če je treba kaj zapisati? Za telefonista sem obiskoval tečaj, res da samo za centrale, kakršna je ta, toda zaupam vase, da bom tudi novi centrali kos, katero bodo letos montirali v Induplati. Zame je

nekoliko težje priučiti se nove stvari, toda če mi bo dovolila uprava podjetja, da si ogledam za dan ali dva delo na takšni centrali, n. pr. v tovarni ROG ali na polikliniki v Ljubljani, potem bom tudi na novi delal v zadovoljstvo vseh. Večino želja si zapomnim, mi je rekel tov. Mrvar v nadaljevanje mojega vprašanja, kar pa je le treba zapisati, to zapišem in prečitam s pomočjo Braillove pisave.

Kakšni pa se vam zdijo ljudje, s katerimi imate opravka? Ja, vsekakor so ženske bolj sitne kakor moški. Moški me še ni nahrulil, ženske pa že večkrat. Enkrat, menda kmalu po datumu, ko sem prišel v Jarše, sem se službeno sporekel s tovarišem A., toda to je že daleč.

Po glasu spoznam skoro vse moške, nekaj manj pa poznam žensk. Nemalokrat sem pri delu močno obremenjen, predvsem ko je naval na linije največji, to je od pol 8. do 11. ure predpoldne in okoli pol 14. ure. Vseeno pa se ne spominjam, da bi komu ne izpolnil naročilo oziroma ga zamenjal.

Katera številka našega podjetja pa je za vas najbolj zahtevna? To je številka 3, kjer je nabava in prodaja. Vkljub lastnim linijam še vedno uporabljajo tudi staro linijo. Seveda še večkrat zunanje stranke kličejo nabavnega ali prodajnega preko številke 309. Nadalje je močno obremenjena številka 8 — skladišče gotovega blaga, tov. Deržič. Kmalu za njo pride vodja računovodstva dr. Jerovec. Najmanj želja pa imata predilnica in menza.

Koliko pa imate dela z neslužbenimi pogovori? Tudi teh je precej, mi je rekel tov. Stefan, toda sedaj jih je mnogo manj. Sem se namreč domislil evidence teh pogovorov in kakor da bi napočil drugi čas, tako je popustilo spraševanje po telefonu, kako si spal, kaj jedel in kje se bova dobila zvečer. Kar po imenih mi jih je naštel, kdo so ti ljudje, ki radi telefonirajo na račun tovarne. Ne bom jih imenoval, vendar je zanimivo, da so nemalokrat takšni, ki v osebnem kontaktu in pogovoru še pred začetkom odpovedo.

Ja, jih je res toliko manj, sem še vprašal tov. Mrvarja? Res, res. Zdi se mi pa, da odslej direktno kličejo, tako, da ne vem kdo in kdaj. Zato so nekatere številke po svoji liniji močno zasedene, tako na primer 93 in številka 97.

Kaj pa v prostem času delate? Vedno rad kaj delam. Brez dela se počutim nesrečnega. Rad pospravljam, kolikor to morem. Imam pa ptice in zajce. Tudi s temi imam veliko zabave.

Prav rad sem tudi v družbi, kjer s prijatelji popijem kozarec, dva vina. Ob takih prilikah tudi cigareto prižgem in potem sem zadovoljen, da redko tako.

Zahvalil sem se tovarišu Stefanu in odšel. Želim mu pa, kot menda vsi ostali sodelavci, da bi se med nami res dobro počutil in da bi mu njegovo pletarstvo spletlo tudi zadovoljno postavko osebnega dohodka.

Otmär

IZ MESECA V MESEC

SIMČIČ MARIJA

14. aprila 1959 je po dolgotrajni bolezni umrla naša sodelavka Simčič Marija.

Rodila se je 13. avgusta 1914. leta v Ljubljani. Skoro vse življenje pa je stanovala na Viru pri Domžalah. Ze v zgodnji mladosti, to je leta 1929, se je zaposlila v kartonažni tovarni Bonač na Količevem. Dvakrat je nato premenjala službo in se končno 16. aprila 1947 zaposlila v našem podjetju, to je v Induplati Jarše.

V Induplati je bila zaposlena v tkalnici in v tem oddelku jo srečamo do zadnjega, to je do jeseni preteklega leta, ko je odšla bolna in utrujena domov. Bolezen je močno načela njeno življenje. Bolezen je po dolgotrajni borbi tudi končala njeno življenje.

Omahnila je v smrt. Prerani grob je zagrnil telo in zemlja je sprejela vase, kar je njeno. Pred točno dvanajstimi leti je prvokrat prišla med nas. Na obletnico se poslavljamo od nje — za vedno.

Dobro in vestno sodelavko bomo ohranili v trajnem spominu.

ZAHVALA

Upravi in vsem članom kolektiva Induplati se iskreno zahvaljujem za pomoč, katero ste dali Simčič Mariji v času njene bolezni.

Posebno se zahvaljujem za vence, katere ste položili na njen mrliški oder in hvala vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti.

Rado Simčič — sin in
Angela Čipuš — sestra

KAKO SMO DELALI V MESECU MARCU 1959

Izpolnitev količinskega plana:	Mesečna izpolnitev plana	Primerjava z let. 1958 — komulat. leto 1958 indeks 100
predilnica	113,6 %	— 88,3 %
tkalnica	103,0 %	— 89,7 %
gasilske cevi	326,0 %	— 135,8 %
zatkani votki	108,4 %	— 95,8 %

V primerjavi z letom 1958 je predilnica naredila za 25 ton manj preje in tkalnica za 100 000 m² manj tkanin. Izpad v predilnici je zaradi ukinitve tretje izmene in v tkalnici zaradi epidemije gripe.

Izpolnjevanje norm:

predilnica	117,2 %	— v normi delalo 243 delavcev
tkalnica	112,5 %	— v normi delalo 406 delavcev
tiskarna	115,0 %	— v normi delalo 17 delavcev

Povprečno doseganje norm za vse podjetje je bilo 114,1 % in je v normi delalo 666 delavcev.

Konec marca smo imeli zaposlenih 1117 oseb in 10 vajencev.

Zastojev zaradi prekinitev električne energije ni bilo.

NESREČE

V času od 3. aprila do 25. aprila se je ponesrečilo 5 naših sodelavk in 1 sodelavec.

2 nesreči sta se zgodili na poti na delo. Ponesrečenci so naslednji:

Hrovat Marija se je ponesrečila 3. aprila, ko se je peljala na delo. Udarila se je na koleno leve noge.

Hušič Marija. Dne 4. IV. 1959 ji je klinasti jermen poškodoval prste leve roke. Poškodba je težjega značaja.

Hribar Milena se je 13. aprila zbodla ob iglo, ki je bila v traku. Dela na družilnem stroju v predpredilnici.

Kmetič Marija, padla 21. IV. s kolesom in Oražem Ciril, ki si je 21. IV. zvil nogo v skladišču materiala v predilnici.

ŠPORT IN ŠAH

ŠAH

V počastitev 40. obletnice ustanovitve KPJ je bilo na področju domžalske komune organizirano in izvedeno ekipno šahovsko prvenstvo v organizaciji občinskega šahovskega odbora Domžale. Tekmovanja se je udeležilo skupno 12 ekip in to iz Domžal TOKO, USNJARSKI TEHNIKUM (3 moštva), MLINOSTROJ, KEMIČNA, UNIVERSALE, iz Količevega se je turnirja udeležila PAPIRNICA, VATA IN HELIOS iz Mengša, MELODIJA IN INDUPLATI iz Jarš.

Za našo ekipo so igrali: Limbek Ivan, Podgoršek Lado, Zabukovec Lado, Klešnik Jože, Sivec Peter, Pirnat Alojz, Smole Anton in Martinc Jože.

Vsaka ekipa je igrala z vsako na 6 deskah. V posameznih dvobojih smo igrali z naslednjim rezultatom: INDUPLATI : TOKO 4:2, proti Usnjarskemu tehniku I 2 in pol : 3 in pol, Melodiji 1:5, Mlinostroju 5 in pol : pol, proti Papirnici 1 in pol : 4 in pol, Usnjarskemu tehniku II 4:2, Usnjarskemu tehniku III 4:2, Kemični 5:1, Universale 5:1. Moštvi Vate in Heliosa sta med turnirjem odstopili.

V končnem plasmanu smo zasedli 4. mesto z 32 in pol točke od skupno 54 možnih. S tem mestom seveda nikakor nismo zadovoljni, saj smo se nadejali drugega mesta in najbolj smeli celo prvega. Delno bi se naš uspeh dvignil tudi ob dejstvu, če bi bili vedno vsi igralci ob pravem času na mestu igranja. S Papirnico in z moštvom Melodije pa smo imeli posebno smolo.

Vrstni red ekip je bil na koncu naslednji: Papirnica 44 točk ali 81 %, Usnjarski tehnikum I. 39 in pol točke ali 73 %, Melodija 37 in pol točke ali 69 %, Induplati 32 in pol točke ali 61 %, za nami so Usnjarski tehnikum II 25 in pol, Usnjarski tehnikum III — 22, Kemična 21 in pol, Mlinostroj 17 in pol, Toko 15 in pol ter Universale 14 in pol točke.

Naši igralci so igrali takole:

Ime	Igral partij	Dobil	Remi-ziral	Izgubil	realizacija
Limbek Ivan	8	5	2	1	75 %
Podgoršek Lado	9	5	3	1	72 %
Pirnat Alojz	7	5	—	2	71 %
Sivec Peter	9	6	—	3	67 %
Smole Anton	6	4	—	2	67 %
Zabukovec Lado	5	2	1	2	50 %
Martinc Jože	4	1	1	2	38 %
Klešnik Jože	4	—	2	2	25 %
Strojan Janez	1	—	—	1	

Podgoršek Lado

SMUČARJI SO TEKMOVALI

5. aprila so se naši smučarji odpeljali v rano jutro z našim avtobusom na Ljubelj in od tu peš na smučišča na Zelenico.

Sonce jih je spremljalo ves dan in videlo se je snega toliko, da navajeni nezaseženih poljan v dolini, niso mogli verjeti. Strmine so vabile in rad se je vsak zapeljal po hribu navzdol. Toda, namen našega izleta je bilo sindikalno smučarsko prvenstvo v vele-slalomu.

Precej truda se je vložilo v postavljanje proge, da je bila končno pripravljena. Dobri Tržičan, ki nam je postavil progo in vztrajni Primožič, ki je bil svetovalec in garač pri postavljanju, sta bila gotova ob 11. uri.

Mičo je pričel mahati z zastavico in spuščati tekmovalce na progo, ki jih je precej premetavala, Rihtar pa je držal v roki štoparico in vsakemu posebej izmeril čas. Tako so se tekmovalci razvrstili v naslednjem razporedu:

1. Primožič Franc, 2. Burja Metod, 3. Juhant Franc, 4. Burja Matevž, 5. Urbanija Franc, 6. Jeretina Peter itd.

Tako je prvak za leto 1959 postal tov. Primožič Franc in mi mu k temu uspehu iskreno čestitamo.

Med tednom je bilo veliko govorjenja in dosti jih je bilo, ki so obljubili udeležbo, pa tudi po domače povedano, so imeli precej dolge jezike, pa jih k sreči ali nesreči v nedeljo nismo videli med izletniki. Kaj hočemo, eni se boje, jih je sram, se boje poraza, drugi pa zdravijo svoje nežne glavice po soboti.

ŠE ENA O SMUČARJIH

Odpeljali smo se na republiško prvenstvo tekstilcev v smučanju. Zazeleli so nam srečno pot in še srečnejšo vožnjo. Na Zelenici smo našli dovolj snega in strma plazišča. Proga je bila že deloma zaznamovana. Proga za velesalom se je spuščala po strmini preko plazu do cilja. Sobotni dan smo skušali izkoristiti, saj nekateri to zimo še niso stali na dilcah, drugi so pa po enomesečnem presledku tudi prišli iz vaje.

Slaba volja nas je obiskala, ko je Janez potegnil iz snega zlomljenih 11 tisočakov. Kaj hočemo, zlomljeno je in tu se ne da pomagati. Toda smučar ne bi bil smučar in Janez ne Janez, če se ne bi znašel. Lepo se je odpeljal v Tržič, poiskal tam Lukanca in se po tovariško zmenil, da mu je posodli eno smučo. Tako je zvečer takoj naraslo razpoloženje, ko je bila ekipa zopet v polni sestavi in čakali smo drugega dne v vselem pričakovanju in tudi nekaj treme, ker strmine in modra ter rdeča vrata vzbujajo spoštovanje.

V nedeljo smo zopet pohiteli na kraj tekmovalnja. Nismo še vozili. Gledali smo progo in nobeden ni ničesar rekel. Tihi smo čakali starta. Ob 11. uri se je predvozač zapeljal po strmini in se zvijal med vrati. Prišli smo tudi mi na vrsto, da se pomerimo s Tržičani in drugimi. Vozili smo in dosegli naslednje rezultate pri članih: Stele Janez (12), Strojjan Janez (31), Burja Metod (32), Jeretina Peter (38). Med starejšimi člani je Primožič Franc dosegel 6. mesto a pri mladincih Urbanija Tone 9. mesto.

Precej visoke številke so, toda med 126 tekmovalci je to uspeh. Na startu so bili bivši državni prvak in preko 10 Tržičanov, ki so že vozili v 1. razredu in zastopali barve naše države na mednarodnih tekmovanjih.

ALI SMO PRIPRAVLJENI POKAZATI SVOJE SPOSOBNOSTI?

Letošnja sezona v športu, ki so jo odprli pri nas odbojkaši v Kamniški skupini, bo našla poln odraz v Tednu mladosti, ki se prične čez par dni, to je 18. maja in bo končano v nedeljo 24. maja.

Program prireditev bo v načelu enak kakor prejšnja leta z gotovimi izpopolnitvami in izgleda takole:

18. maja tekmovalje v STRELJANJU z zračno puško. Če doseženi rezultati na treningu obetajo ostre borbe, saj bomo, kakor izgleda, lahko zapisali precej visoke številke. Obdržati letos pokal, ki ga poklanja najboljšemu strelcu na Tednu mladosti ZVEZA KOMUNISTOV, bo težko in potrditi se bo treba do največje mere.

Podružnica DITTS, ki je s svojim sodelovanjem postavila na mizo pokalov pokal za najboljšega šahista, ga bo dodelila letos 19. maja na brzoturnirju.

Medobratno tekmovalje v odbojki bo letos 20. maja. Mladi silijo v ospredje in presenečenja so mogoča, saj mladina trenira redno in starejši asi, ki so bili do sedaj vedno na seznamu favoritov, bodo imeli trde orehe na nasprotni strani mize.

V atletiki, pri kateri pričakujemo, da bo imela letos rekordno število udeležencev, se bodo pomerili za pokal Partizana Jarše dne 22. maja,

Z ozirom na dve grupi, ki bosta formirani, je pričakovati, da bo na igrišču dosti tekmovalcev in, da bodo tudi rezultati temu primerni.

Balinarji se bodo za pokal Menze zoperstavili drug drugemu v soboto 23. maja. Polna majolika za najboljše.

En dan med tednom bo TVD Partizan pripravil pestro akademijo, kjer bo pokazana dejavnost društva. Nastopali bodo telovadci, pevci ter naši inštrumentalisti. Pa tudi humorja ne bo manjkalo, saj smo radi veseli.

V nedeljo 24. maja bodo zaključne prireditve, ki bodo trajale vse dopoldne. Atleti bodo priredili dvoboj z menškimi Partizanom. Strelci bodo povabili strelce drugih sekcij na gostovanje. Odbojkaši bodo odigrali prvenstveno tekmo v Kamniški skupini. Za pestrost se bomo zopet pomerili z vlečenjem vrvi, v vožnji z motorji ter bicikli in mopedi.

Pa še kakšno ljudsko bomo zagodli, da bo vsem všeč. Vse vam pa ne povem, drugače vas ne bo imel firbec.

Za smeh in dobro voljo

VESELA KRONIKA

Pa smo le dočakali dan, ko bo postala cesta lepa. Pomlad oznanjajo prve lastovke, uresničitev modernizacije ceste pa prva dela in ta so se pričela v Zg. Jaršah. Pot proti ambulanti je že pripravljena, da jo asfaltirajo.

Sem si to le drugače predstavljala, tisto z vodo namreč. Kar zamislite si, da je stanje našega vodovoda takšno, da bolj ko dežuje, manj je vode v homškem vodnjaku. Sele, ko pride sonce krepko do veljave, je vode dovolj. Z vremenom je nekaj narobe, izgleda pa, da ni samo vreme tisto, ki ga krona,

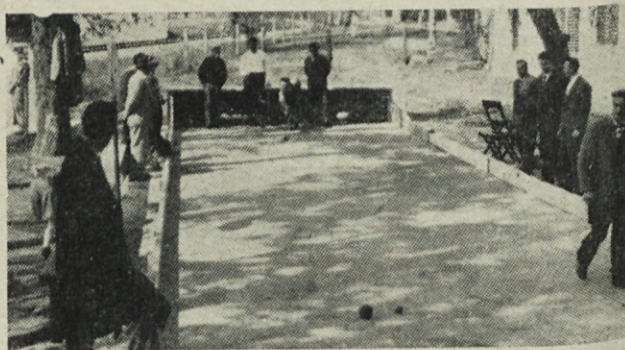
ampak tudi tisto fletno dekle, katero je tov. Majhen pobaral nekje za Kamnikom v smeri Stahovice z besedami: »koliko pa vi računate od tod do Velke planine«, pa mu je dekle odgovorilo: »Nič, kar pojdite.« Za boljše razumevanje navajam, da je želel tov. Majhen vedeti, koliko časa je treba hoditi od tam, kjer je bil, do Velike planine, kjer imamo svoj dom.

No ja, vse se zgodi. Še balinarji so praznovali dva pomembna dogodka. 12. aprila so otvorili novo stezo za balinanje. Res je prijetno pogledati, kako lepo je vse urejeno. Mnogo boljše je, kakor je bilo, v menzi so pa prepričani, da bo tudi gostov sedaj več. Po netočnih informacijah jih je bilo na otvoritveni dan že ob 7. uri polno. Žal to niso bili balinarji in navijači temveč kure in en petelin.

Teden dni kasneje pa so demonstrirali, kako letijo krogle v vodo. Prvo točko je izvajala Anica. Do ponovitve ni prišlo, ker krogel niso teden dni našli. Predlagala sem, da bi še izvajalka zletela v vodo in bi lahko tekmovali, kdo jo bo dlje vrgel v vodo. Ja, na balinplacu je vse mogoče.

Če bi za zaključek še kakšno o tarifnem pravilniku napisala, bi mi v bodoče sploh ne verjeli več, zato o tem prihodnje leto, ker se sliši, da bo sedanji le realiziran.

Vaša Špela

Po otvoritvi novega balinišča

„Konoplanov modni kofiček“

MODNE BARVE LETOŠNJE KOPALNE SEZONE SO: MANDARIN, TIRKIZNA IN ŽIVO MODRA

V kolekciji kopalnih oblek za letošnje poletje prevladujejo modeli brez naramnic in z globoko izrezanimi hrbtnimi deli. Močno se je uveljavil tudi trapez za kopalna krila.

Klasične ženske kopalne obleke so krojene iz nylona in enobarvne. Moderne obleke pa so večbarvne, predvsem tiskane. Doslej najbolj priljubljen model je izdelan iz enobarvnega nylona v kombinaciji s tiskanim bombažnim vzorcem.

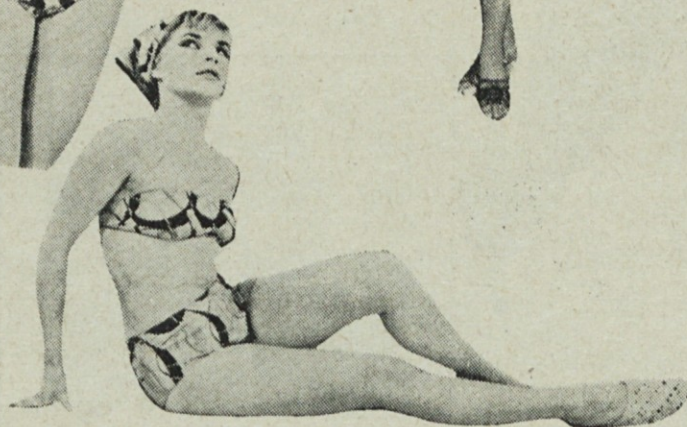
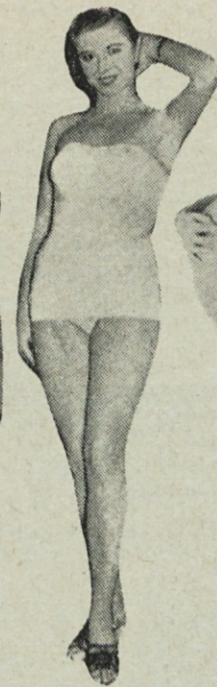
Zapoteq, kateri se je uveljavil že v pretekli sezoni, je tudi letos moderen. Modrci pri kopalnih oblekah so podloženi in ojačani.

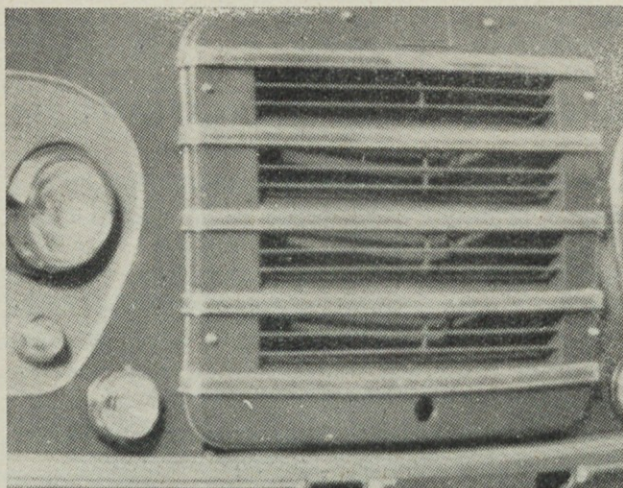
Za močnejše osebe je predvidela letošnja kolekcija tiskane kopalne obleke, katere s pomočjo domiselnih desensov pripomorejo k vitkejšemu izgledu.

Moške kopalne hlačke so enobarvne pa tudi pestro tiskane iz nylonpopelina. Hlačke imajo vkrojen žep, kateri se zapira s pomočjo zapotega.

Današnja številka Konoplana ponazarja nekaj krojev.

Odločite se in kupite — po vaši želji!

Rešitev »skrivnostne slike« (prednji del našega avtobusa)

IZ UREDNIŠTVA

Na svoji 4. redni seji je uredniški odbor izžrebal za kolporterje Konoplana 3 nagrade v višini 500 din.

Tokrat prejmejo nagrado: Bartolj Janez iz predilnice, Jesenšek Marija iz tkalnice in Zajc Marija iz pisarn. Izžrebani prejmejo nagrado pri blagajniku Konoplana.

Na nagradni natečaj »UGANITE SKRIVNOSTNO SLIKO« je prejelo uredništvo 6 rešitev, od tega 1 pravilno. Nagrada se zaradi okolišnosti ne podeli, vsi ostali pogoji ostanejo neizpremenjeni.

Rešitev: Skrivnostna slika je predstavljala sprednji del karoserije našega avtobusa (hladilnik).

Poizkusite tokrat. Zelimo vam mnogo sreče in predvsem več sodelovanja.

Uredništvo

Personalne spremembe

VSTOPI:

1. Levec Jernej, kot delavec v oplemenitilnici, z dnem 15. 4. 1959.

IZSTOPI:

1. Hiter Aleksandra, praktikant v tiskarni, z dnem 31. 3. 1959, izstopila zaradi nadaljnega šolanja.
2. Pehan Vika, previjalka, z dnem 31. 3. 1959, izstopila na lastno željo.
3. Limoni Cilka, mokra predica, z dnem 31. 3. 1959, izstopila na lastno željo.
4. Borštnar Jožica, tkalka, z dnem 6. 4. 1959, izstopila sporazumno z upravo podjetja.
5. Sobar Lado, tehnični risar, z dnem 11. 4. 1959, izstopil na lastno željo – sporazumno z upravo podjetja.
6. Simčič Marija, snažilka v tkalnici, z dnem 14. 4. 1959, umrla.
7. Custič Ante, dvorišni delavec, z dnem 24. 4. 1959, odšel na odsluženje vojaškega roka.
8. Šesek Marija, previjalka, z dnem 25. 4. 1959, upokojena.

Poročili so se:

1. Kovač Tatjana, poročena Burja, iz tkalnice.
2. Leskovec Julka, poročena Skrjanc, iz tkalnice.
3. Klopčič Rajka, poročena Novak, iz tiskarne.

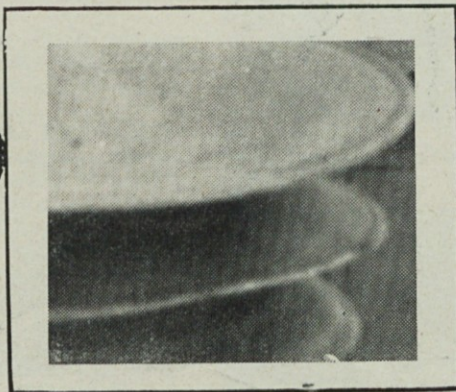
SPORED FILMOV V KINU INDUPLATI

16.–17. maja 1959	»Naloga majorja Lessa«, ameriški barvni
20.–21. maja 1959	»Smrt na cesti«, angleški barvni
23.–24. maja 1959	»Skrivnost dveh oceanov«, sovjetski barvni in »Zvezda je rojena«, barvni film
27.–28. maja 1959	»Pirosvet«, italijanski film
30.–31. maja 1959	»V senci vešal«, amer. barv. – wistawision
3.–4. junija 1959	»Ni prostora za divje živali«, amer. barvni
6.–7. junija 1959	»Primer dr. Lawrenta«, ameriški film
10.–11. junija 1959	»V vprašanju je ljubezen«, franc. zabavni
13.–14. junija 1959	»Sestre«, sovjetski film

Uprava kina Induplati

Izdaja v 750 izvodih kolektiv tovarne »INDUPLATI«. Odgovorni urednik: Otmar Lipovšek. Natisnila in klišee izdelala Tiskarna »Jože Moškrič« v Ljubljani

KAJ JE TO?

UGANITE UGANITE UGANITE UGANITE UGA